Янка Купала (Іван Домінікович Луцевич)

На суд

Перекладач: Дмитро Павличко

На суд вам, книжники, себе я віддаю,
Судіте, як велить і пише ваш закон;
Життя моє — то гніт і рани від припон,
Але душа моя не збруднена в гною.

Я вашу обминав ненависну сім'ю,
Фальшивим ідолам не видався в полон.
Якщо я й проклинав, бентежачи ваш сон,
То проклинав себе і мук своїх змію.

Грішив я так, як ви, не мав грішніших справ,
Пив чарку гіркоти й терпіння — все до дна,
Не знадила мене облуда ні одна.

Як звір, єдиний гріх мене душив і рвав,
Мій злочин в тім, що я мав серце, серце мав!
Але чи це така страшенна вже вина?

1915

На суд

Перекладач: Микола Зеров

На суд вам, книжники, себе я віддаю:
Судіте по статтях, як пишеться в законі,-

Усе життя я жив немовби на припоні,
Та душу не віддав на зганьблення свою.

Минав я завжди вас і вашу всю сім'ю,
Перед кумирами не гнувся у поклоні.
Коли ж душа моя зривалась у прокльоні,
Я гамував своїх неситих мук змію.

Не вкрив ганьбою я лиху громаду вашу,-
Я горе пив щодня і лиха знав я чашу,
Але до зрадницьких не долучився лав.

І маю гріх один, він тут, мов лев пустельний.
Я винен в тім лише, що серце, серце мав.
Скажіть же навпростець, що то є гріх смертельний!